

Man laver et indgreb til fordel for dem, der i forvejen har fået så meget.

Så vil jeg slutte med at sige, at vi må notere os, at vi ikke kan få svar fra regeringen. Nu så jeg igen regeringens øverste, statsministeren, komme forbi, og jeg vil gerne spørge: Kan vi ikke her fra talerstolen få regeringens begrundelse for, hvorfor det forslag, som Enhedslisten har stillet, ikke kan komme til førstebehandling? Det er et forslag, som indebærer, at parterne selv afgør, hvilken overenskomst de skal arbejde under, således at det indgreb, der måtte komme, ikke bare besluttet her, men at man laver en afstemning blandt de strejkende om, hvad de synes om det. Hvorfor har regeringen intervenseret og sagt til Præsiediet, at den ikke vil have vores forslag til førstebehandling? Kan vi ikke få et svar fra statsministeren? Kan vi ikke få et svar fra arbejdsministeren? Er der ikke én fra regeringen, der her fra Folketingets talerstol vil give en begrundelse for, hvorfor man administrativt vil forhindre, at det forslag, som Enhedslisten har stillet, kommer til behandling?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lidt svært ved at forstå den argumentation, som køres frem af hr. Frank Aaen, men det skyldes måske, at de papirer, som hr. Frank Aaen render rundt med, er nogle gamle papirer, som bygger på den gamle situation, nemlig det oprindelige lovforslag. Derfor må jeg spørge hr. Frank Aaen, om han ikke vil dokumentere, hvad det er for 20.000 mennesker, som han har papir på falder uden for dette system.

Jeg vil gerne understrege, at sådan som forslaget er lagt frem, er der lagt op til, at der netop ud fra det, der er kommet frem, og ud fra den situation, der tegner sig på arbejdsmarkedet, er en række måder, man kan gøre anciennitetsbestemmelserne op på. Jeg vil derfor spørge hr. Frank Aaen, om han overhovedet har haft det nye med ind i sine vurderinger, og om han har belæg for det, han siger her.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Hr. Frank Aaen siger, at det er arbejdsgiverne, der har fået, og arbejdsgiverne, der har fået, og arbejdsgiverne, der har fået.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er arbejdsgiverne, der gerne vil have mere tid til

familien, og om det er arbejdsgiverne, der har sagt, at de gerne vil have 5 dage mere til far og 5 dage mere til mor i hver familie? Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er arbejdsgiverne, der har sagt, at de gerne vil have dette reelle familiepolitiske fremskridt, at der kommer flere fridage til familien? Er det arbejdsgiverne, der også vil have et ligestillingsperspektiv i det her, ved at fridagene ikke bliver givet til familien, men gives som 5 dage til mor og 5 dage til far? Var det arbejdsgiverne, der ville have det?

Jeg tror nemlig nærmere, det er lønmodtagerne, der gerne vil have bedre forhold for familien, så mit spørgsmål går på, om det er arbejdsgiverne, der gerne vil have en bedre familiepolitik, eller om det er lønmodtagerne, der gerne vil have det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, det er ikke arbejdsgiverne på nær på én betingelse: Arbejdsgiverne vil i virkeligheden alting, bare de får penge for det. Sådan er arbejdsgivere nemlig. Når de får penge for det, er de villige til hvad som helst, og her er regeringen altså kommet med en sæk med 400 mio. kr. og har sagt, at så laver vi omsorgsdage, og så har arbejdsgiverne sagt: Det er ikke noget problem. Sådan er det, og det er jo det, der er kernen i problemet: Lønmodtagerne betaler hele gildet enten med nedsat pensionsbidrag eller ved at betale mere i skat på grund af en skattelettelse til arbejdsgiverne.

Så vil jeg gerne have lov til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det er jo åbenlyst, at der uenighed om, hvor mange der ikke bliver omfattet. Vi er enige om, at der er nogle, der ikke bliver omfattet, og det er jo i sig selv slemt. Jeg vil sige, at regeringen kan gøre to ting. Den kan for det første garantere, at alle inden for disse overenskomstområder får andel i forbedringerne, og for det andet kan den også gøre det – og det tror jeg sådan set, jeg vil anbefale – at disse paragraffer sendes til høring hos samtlige de overenskomstparter, der er berørt, således at alle overenskomstparterne i høringssvar kan tilkendegive, hvordan de vurderer de forslag, som regeringen er kommet med.

Hvis regeringen var demokratisk sindet, burde den acceptere et forslag om, at dette forslag bliver sent til høring, inden det går til tredjebehandling og vedtagelse.